

Szerkesztőség:
Kazinozy-utca 1. sz., I. em.
 (Király-utca sarkán).
 Kiadóhivatal:
Wolf Miksa könyv- és papir-
 kereskedésében **Király-utca,**
Hattyu-épület.
 Nyilvtérben egy sor 20 kr.

PÉCSI ÚJSÁG

(„PÉCS”)
POLITIKAI NAPILAP

Előfizetési árak:
 Pécsen, házhoz hordva:
 Egész évre . . . . . 10 frt.
 Egy hóra . . . . . 1 frt.
 Vidékre (Magyarországon):
 Egész évre . . . . . 12 frt.
 Egy hóra . . . . . 1.20.
Egyes szám ára Pécsen 4 kr.
 vidéken 5 kr.

Megjelenik vasárnap kivételével minden este
 5 órakor.
Hirdetések főlvetetnek a kiadóhivatalban.

Főszerkesztő:
PERCEL BÉNI.
 Felelős szerkesztő:
LENKEI LAJOS.

Társzerkesztők:
FEILER MIHÁLY.
 és
HAKSCH LAJOS.

Egyes számok kaphatók minden lapelárusítónál.
 Előfizetéseket elfogad a lapkiadóhivatal és
TAUSZ VILMOS dohánytőzsdéje.

Politikai őszinteség.

Írta: **Hegedűs Sándor** orsz. képviselő.

Budapest, dec. 29.

Azt hiszem, hogy minden értelmes ember az országban tudja már azokat a frázisokat, melyekkel a mostani kormánypártot vádolják azok, kik különböző alapon és különböző okokból vele szemben állanak. Eddig az volt a baj, hogy nincs reform munka; a pénzügyi bajok és elemi csapások ama nehéz éveiben, melyekben ezekkel megküzdeni is óriási föladat volt és a mikor ellenzéki részről axioma volt az, hogy soha se jövőnk rendbe és hogy a mostani rendszer mellett csak az államtönk vár reánk. E helyett bekövetkezett a 4 év óta szilárdan álló pénzügyi egyensúly és a haladással minden tényezőjének, a kultura minden föladatának oly erélyes és sikeres fejlesztése, hogy Ausztria irigységgel, a külföld elismeréssel van irántunk. Persze bizony, ha kapunk a népszerű frázisokon, akkor csinálhattunk volna igen sok válságot, igen sok fáklýszénét és bankettet, hanem ezeknek az ország adta volna meg az árát.

Most aztán, hogy erönk, időnk és pénzünk van a reformokhoz, midőn azok létesítéséhez a tényezők is inkább megvannak, mint valaha és amennyiben még nincsenek kiképezve, azt csak a gyakorlati életbeieptetéssel szerezhetik meg; most meg az a baj, hogy vannak reformok. És minthogy *elvilleg* sem a közigazgatás, sem az egyházipolitika terén kétségbe nem vonhatják a reformoknak sem szükségét, sem halaszthatatlanságát; sőt minden oldalról elismerték azt is, hogy a Wekerle-kormány által eddig benyújtott törvényjavaslatok csak alárendelt részleteikben kifogásolhatók; most kétféle váddal állnak elő. Az egyik fél azt mondja, hogy e reformokat tőlük vette el a kormány. Ebből

pedig legalább is az következik, hogy pártolják. És ezt sem helyezik biztos kilátásba, sőt még gróf Apponyi is (tehát a legkomolyabb és legerősebb tényező) nem igen mutat nagy hajlandóságot a reform feltétlen felkarolására. Sajátságos dolog, hogy ő, kiről dicsérei azt állítják, hogy már nem is egy párt, hanem a nemzet vezére, másfél év óta úgy „vezeti” a nemzetet, hogy még senki sem tudja megmondani, elfogadja-e a kötelező polgári házasságot, igen vagy nem? Sajátságos lopást követhetett el a kormány, ha az állítólagos tulajdonos még mindig nem akarja magáévá tenni régi tulajdonát!

Azt hiszem, ezek a tények elegendők, az ilyen kifogás mesterkéltségének és tarthatatlanságának kimutatására.

A másik kifogás, hogy a reformok létesítésére sem közeg, sem pénz nincs! Ezt teszik ugyanazok, kik két évtized óta reá szavaztak azon ellenzéki határozati javaslatokra, melyekben a kormány utasítottik e reformok létesítésére és tíz éve épen most annak, hogy gróf Apponyi és egész pártja megszavazta Szilágyi Dezső hasontermészetű határozati javaslatát! Tehát tíz vagy husz év előtt volt alkalmas közeg is, pénz is e reformokhoz; akkor, mikor nyakig voltunk deficitben és közigazgatásunk szervezete és reformja, bírói szervezetünk sokkal hátrább volt, sokkal fejletlenebb volt, mint most. És most nincs sem közeg, sem pénz! Ebből az összeállitásból kitünik, hogy vagy akkor nem volt komoly az utasítás, vagy most nem komoly az aggodalom.

Ha pedig még magasabb szempontra emelkedünk, ha vizsgáljuk: hogy mire kötelezi a politikai morál és az ország érdeke azokat, kik valamely reformot éveken át sürgettek és követeltek, akkor, mikor azon reformok előttök állnak; akkor nem habozhatunk azon követelés felállításában, hogy mindenki váltsa be sza-

vát, álljon helyt, ne bujkáljon és ne taktikázzék, hanem dolgozzék és mozdítsa elő a reformot.

Uj évre.

— Adjon Isten boldog ujesztendőt édes hazánknak.

Adni fog, ez az erős meggyőződésünk, mert hazánk irányadó tényezői erősen dolgoznak rajta, s őket e szándékukban a nemzet óriási többsége lelkesedve, bizalommal támogatja. Régi igazság: segits magadon és az Isten is megsegít. Segíteni akarunk magunkon, s hisszük, bizunk benne, a Gondviselés segedelme sem maradhat el.

Óriási feladatok várnak önmaga által célul kitűzve, a Wekerle-kormány végrehajtására. Kiepíteni a magyar honfoglalás ezeréves emlékünnepeinek idejére a magyar jogállamot, hogy egyenlő jog, igazság legyen a haza minden polgára számára és az egyenlő jog, igazság a magyar nemzet szent, mert önzéstelen akaratában lelje a maga forrását. Megszervezni a közigazgatást, hogy az emberiség szent jelszavai a szabadság és egyenlőség az igazságosságnak éltető napsugarai alatt mindenkire nézve megvalósuljanak. S megvalósítani az anyagi jólétet lehető legteljesebb általánosságban az állami pénzügyek felvirágoztatása s a forgó pénz teljes értékének helyreállítása révén, hogy így is alap szerzetessék a nagy Széchényi azon mondasának beteljesülhetésére a magyar nemzetnél is: csak g a z d a g nemzetek birják önmagukban a politikai függetlenségnek biztosítékait.

E roppant feladatok végrehajtása a megkezdődő új esztendő munkásságának, küzdelmeinek lesz a feladata. Mert erős küzdelmek lesznek. A kormány egyházipolitikai reformjai ellen a kath. egyház vallási érvekkel agitál, s

A „Pécsi Ujság” eredeti tárcája.

A küzdelem joga.

... Betelt örömmel a pohár,
 Ez életet nem bírja már! . . .
 A teste fázott, lelke tombolt
 Hogy a sívár holnapra gondolt:
 Megint évődni tehetetlen,
 Akarni, vágyini szárnyszegetten,
 Száz fullánk mérgit elviselni,
 Egy szikra balszámot se lelni,
 Vivődni hitvány díj fejében
 Éhenkórász rabszolgaképen,
 Bután felkelni s ostobábban
 Ledőlni szűk, dohos szobában;
 Napközben nem végezni mást
 Mint észeméztő számolást.
 Dolgozni, túrni térdrogyásig,
 Mig dőzsöl, ünnepe a másik.
 S mert „befolyásos” ur az apja
 A zsiros állást játszva kapja!
 . . . Be jó, hogy drága felesége
 Rég elpihent a siri éjbe,
 Nem érzi, látja legalább
 Vigasztalan, bús nyomorát!
 . . . Igaz! Van egy szép kis fia,
 Jól serdül. Nincsen csep hía.
 De mennél okosabb, delibb,
 Szeme csak több könyvel telik,
 Minél nagyobb- nemesbre termett,
 Csak égeti szívét e gyermek:
 Ő is küzködjék, mint az apja,
 Hogy a vakeset földre csapja,
 Gyulladjon ő is száz reményre
 S legyőzze a sors durva kénye,
 Ő is tengjen sötétbe, sárba
 Napfényből, örömből kizárva
 Tar homokbuckán csenevészsen,
 Kiből csak törpe cserje lézen,
 Pedig meleg talajba jutva

Sudara égmagasba futna!
 . . . S az apa vad haragra kelve,
 Szeme szikráz, zihál a melle,
 Fia ágyához közelit.
 Ott nyugszik. Area oly szelid.
 S kegyetlenül ezt törje meg
 A szétziláló fürgeteg?
 Nem! Ennek ő utjába áll,
 Ettől megmenti a halál! —
 De hogy a kést felette tartja,
 A fiúnak megmozdul ajka
 S mit szó, kézmozdulat elárul,
 Ép álmot szó komény tusáru,
 Melyet megáll pajtásával —
 S most öntudatlan felrivall,
 Mig képiibe szökik a vér:
 „En lettem a győztes vezér!”
 — — — Lehanyattolt az apa karja,
 A fiút lágyan betakarja
 S zokogva asztalára dőve
 „Nem válhatok” rebegi „töle
 Sem őt én le nem sujthatom.
 Fel kell nevelnem magzatot!
 Hadd élvezhesse mind tovább
 A küzdelem dicső jogát!”

Lenkei Henrik.

Az első vihar.

Írta: **Bonloskyné Bajza Lenke.**

I.

Ősz volt, de tavaszi szellő lengé át a vidéket.
 November vége felé közeledett, de kivéve a hajnali ködöket semmimem mutatott az év utolsóelötti hónapjára; midőn a nap keresztültörve magát a ködös felhőkön, bíborfényben terjedt szét s szivárványszerű színekkel borítá az eget, enyhe légáramlat terjedt el a Tisza partján. A halászkok, mint nyáron át, kunyhóik előtt ülve kötek és foldozták hálójukat.

A Tisza csendes folyással hómölygött medrében sokszoros színvegyületben tükrözvén vissza a tarka

felhőket, melyek a folyó felett lebegtek. Olykor összevegyülni látszottak a vízzel, határt vetve a máskor beláthatatlan távolságnak s éles körrajzokban tüntetve fel a közeledő talpat, mely a felhőkől látszott kibontakozni s nagy fekete pontként uszott a folyam sima tükreén.

A halászkok éles szeme gyorsan felfedezte a közeledő járművet, mely a ködből előtűnve hirtelen ragyogó fénybe jutott. A lángoló napsugarak megvilágították rajta a magas felhalmozott fahasábokat, melyek tüzes oszlopokhoz hasonlóan tündököltek a levegőben.

— A „Máté”-féle talp — mondá a halászkok egyike, munkáját félbenhagyva s tenyerét szeme fölé emelve.

— Már tegnap kellett volna megérkeznie, megy egyenesen Csongrádra — folytatá a másik föl sem tekintve a hálókötéstől, az alföldi nép szokott egykedvűségével.

A hasábokkal megrakott talp lassan közeledett. Hat ember evezett rajta; egyikök a talp orrán állva, éles tekintettel vizsgálta az irányt s az utjokba eső akadályokat. A jármű a farakások terhe alatt mélyen lemerülve uszott a vízben; hosszú lángsugár követé mindenütt utjában ketté szelve a vizet, mely hangos loccsanással csapódott össze utána.

— Mi lobog ott a farakás tetejében? — kérde a halászkok egyike felugorva helyéből, hogy jobban szemügyre vehesse a különös látványt. — Egyenesen áll, mint a karó, fehér szoknya vagy rongyok lobognak rajta; talán madárijesztőnek tüzték oda!

Mindnyáján a mutatott irány felé néztek. A jármű lassan közeledett. A talpátalagás tárgya magas, karcsu leány-alakká fejlődött a közeledés által. Összetépett, fehér foszlányos szoknyát lobogtatott rajta az őszi szellő; arcát s leomló aranyhaját megvilágította a napsugár, fekete szemei tündököltek a reá hulló égő világitásban.

Mindnyáján csodálkozva szemlélték a közeledő talpat szokatlan terhével. A „védszent” — mondák néhányan. Faragott kép — erősített mások. A Tisza tündére! — kiáltá egy suhanc, lefutva a parton, míg a víz bokájáig ért — vagy a rossz szellem, fekete szemé-

protestans részről is vannak a protestans hatalmi érvek állítólagos sérelméből származó aggodalmak. Mindkét vallási aggályoskodás alaptalan. A kat. házasság elváhatlansági dogmáit eddig az állam védte, mégis sok sérelmet szenvedett a kiterési könnyűség által oly vallásra, mely könnyen vette az elválási okokat. Most egységes polgári házasságjogot terem az állam, az elválási okok szigorú, majdnem kat. egyházjog-mértékű korlátozásával, mely tehát a vallásváltoztatás okait is kevesbitve az egyház lélekállományát is védi. A vegyesházassági gyermekek vallásmeghatározásának a szülőkre hagyását nehezíti az állítólagos protestans hatalmi érdek; de az nem igaz, mert az általános szabadsági elv érdekeibe ütközik, s az állam nem lehet kényszerítő közege egyik vallás terjesztésének sem.

A kat. egyház püspökei közös pásztorlélvéllel szándékoznak vízkereszt napján e javaslatok ellen föllépni, de megvagyunk győződve, hogy dogmatikus aggályaik csak theoretikusak, és a gyakorlati életben épen ellenkezőleg a katolikus egyház s egyáltalán minden pozitív vallási testület hitéletének óriási föllendülése által fognak tárgy nélkül lenni. A védelmül invokációra ajánlott szent István ha letekint a millennium alkalmával szent felhői közül, örvendeni fog atyai szívében a hozzá fölzengő éneknek: „téged magyar kiván“ — mert látni s felismerni fogja, hogy polgári s vallási egyenlő jog uralkodik ugyan az ő földjén, de az ezer évig szilárd alapul szolgált erkölcsi és vallási elvek sérelme nélkül.

Boldog új évet adjon az Isten!

Kardos Kálmán főispán — államtitkár? Egyszerre Budapestről és Bécsből is kapunk hírt, de itteni beavatott körök is rebesgetik, hogy Kardos Kálmán, Pécs sz. kir. város és Baranyamegye főispánja a közel jövőben megválnék ezen állásától, hogy újra a politikai pályára lépjen. Főispánunk, ki az udvarnál kedves ember, e hírek szerint az Ó Fel-sége személye körüli miniszterium államtitkárának van kiszemelve, mely állás jelenleg nincs betöltve és melyre alkalmasabb egyén alig volna található, mint főispánunk. Fentartással közöljük e hírt, mert főispánunk távolléte megfoszt attól az eshetőségtől, hogy a hir alapos-ságáról magunknak bizonyosságot szerezzünk.

Az év végén. Ha visszapillantunk a busz-cső év meggyénket és városunkat érdeklő eseményeire, egyik törvényhatóság bel-

életében sem történt oly kiváló és nevezetes mozzanat, mely akár szerencsés és örvendetes, akár gyászos és leverő hatásával vált volna emlékeztetéssé. Csendes, zajtalan munkásság jellemzi a letűnt évet; „a közigazgatás menetét mi sem zavarta meg“, mint azt alispáni és polgármesteri jelentések stereotyp kifejezései jelezni szokták. A közegészségi állapotokról szóló statisztikai adatok azok, melyek leg-szomorubb emlékei az évnek. De fájdalom! a ragályos betegségek, főleg az annyira pusztító difteritisz, oly állandóak, oly folytonosak, hogy egyedül az 1893. rováására már nem irhatók s ha mérlegre vetjük a megyében, úgy mint a városban mindinkább fokozódó gondosságot és övintézkedéseket, úgy e téren az eredménytelenség dacára is haladást kell konstatálnunk. Nagyobb szabású intézkedések ez évben kezdeményezve nem lettek, de mégis említésre méltó, hogy a megyei árvaház átadott nemes hivatásának és a színház építése perfektté vált. Ugyancsak megindultak a tárgyalások egy Mohácsos föllátható kórház, egy ugyanott létesítendő polgári fiúiskola iránt: városunkban pedig a villamvilágítás ügye végleg lebonyolított s egy vincellér-iskola fölláthatása s a Matessa-lenchéz kibővítése is terbe vétett. Új egylet Pécssett csak egy létesült s ez a közegészségügyi egylet, melynek szép és fontos hivatása van. Legyünk igazságosak: meddő és eredménytelen nem volt az év, a megyei adminisztracióban — dacára az államo-sítástól való függő helyzetnek — a rend úgy a közbizonyos kezelésében, mint az összes köz-igazgatási ágakban egyre növekszik, a föl-ügyelet és ellenőrzés szigorubb és pontosabb lett, a városban pedig a közügyek körüli érdeklődés szintén nem lankadt, sőt a társadalmi életben is bizonyos egészségesebb irányzat került felszínre, mely főleg irodalmi és jóté-konyásági célok fölkarolásában nyilvánult. Jobb jöhet, rosszabbat nem kívánunk.

Ujabb építkezések Pécssett.

— Irta: Geregye Péter dr. —

III.

(Befejező közlemény.)

A milyen az előkelő divatos ruházata, mikor már azt a szakácsnék és szolgálók is utáncinálják, olyan a legtöbb pécsi új épület külseje. Meg nem értett építési formák kontár majmolása, vagy Zsolnay építési díszítványraktárából minden rendszer nélkül össze-válogatott cseréparaboknak falraakgatása. A ki nem hiszi, nézze meg a belvárosi népiszkolát, e szörny-szülöttet kívülről-belülről. Bejáratal a mellék-utcaból a mezzanin falába egy négyszögletű lyukat vágott az építő s azt elkeresztelte kapunak. E lyukon belépve,

balra hosszú, sötét üreg tálong, mely elég szűk ugyan, mégis a mennyezetet vasoslopokkal kellett megtá-masztani. De hagyjuk ezt, mert innen a salatríné-szerű legalsó helyiségekbe jutunk, a melyek t. i. kívülről is csak mint ilyenek kívánunk figyelembe vétetni. A lépcső-ház meredek lépcsői pár évvel ezelőtt még valami meg-nevezhetetlen helyre vezettek, minek következtében a tanterem nyáron át kiállhatatlan penetrans illattal voltak telve. Ma ezen már némileg segítettek, valamint a második emelet ócska, kivált kövekből készült s csak éppen az épület átadási idejére cementtel kifolto-zott lépcsőit is új, granit-tömbökkel cserélték ki. De már az első emeleti tanterem mennyezetén többé soha senki sem segíthet. A lerogyástól ugyan meg-védik a keresztülfeszített vas-singerendák és a középre aláfeszített oszlopok, de azért egészben ez az épület nagyon sokáig szegényeségi bizonyítvány lesz meste-renek és Pécs városának egyaránt.

Az ágoston-téri népiszkoláról ne szóljunk, mert ez már hatóság beavatkozását teti szükségessé s így több társával együtt, mint igazi „helyi termék“, a műépít-mény nevet nem érdemli meg.

Némi egészségesebb, vagy legalább tanult izlésre valló, habár idegen szellemet hozott városunkba Kirsch-stein építő-mester, a dóm-építés vezetője, ki privát-idejét magánépületek és átalakítások tervezésére fordította. Ő tervezte a mizeriek irgalmas-utcai szöglet-házat, a székesegyházi énekiskola és a nőzárda iskola épületét, néhány nyári lakot s restaurálta a mizeriek templomának homlokzatát és emelte a tornyot Kirsch-stein a szigorú stilszerűség embere lévén, épületeire háttárazott bélyeget tud nyomni.

Csupa német renaissance-ban épít s ezzel elkerülte azt a „művészi hazugság“-nak nevezhető eljárást, mely az épület anyagát meghamisítja. Látjuk, hogy nemcsak nálunk, hanem a nagy városokban is, kivált Szegeden és Budapesten valamennyi „palota“ ereszpárkányzatát d e s z k á b ó l tájokálj össze s kőszinre mázolvá, olesón, építőművészei hatást hazudnak. Kirschstein ilyen nem ismer. Épületei genialis biztonsággaal osztja be s a külsőn művészi kézzel fejezi ki az épület tartal-mát; díszítvényeiben természetesen egységes, világos és szigorú stilszerű. Különösen csinos a mizeriek templomának új tornya.

Nagy lendületet vett Pécssett az építési kedv ki-vált az utóbbi tíz év alatt a belvárosban és a külső utcákban egyaránt. Nevezetesen a főtéri, Loewy-féle s az irgalmasok nagy bérházai, a Schwarz-féle, a Schap-ringer-féle és a „Kölcsönös Segélyező Egylet“ háza, sőt az országút mentén emelt Engel- és Bedő-féle házak már csak részben „helyi termék“, sőt majd mindenik bécsi építőnek műve; a mi meg is látszik mindeniken, jó és rossz értelemben egyaránt. A Loewy-féle két eme-letes nagy bérház alaprajzánál fogva sem egységes, sem pedig a talaj lejtése miatt méreteiben arányos nem lehet. Ilyen alaku területet egy irányban sem lehetett volna jobban kihasználni s elismerjük, hogy mint bér-ház alkalmas a nagyvárosi igények meghonosítására is, Pécssett azonban éppen az a baj, hogy az építő az utcák és a terek talajának s főképp az utcasorok nagy rendeltetése miatt egyelőre nem tudja, mikor fogják épülete előtt a talajt leszállítani vagy föltölteni; más-felől pedig sem az utca, sem a beépítendő terület nem elég az építési tagozás keresztülvitelére.

A pécsi telkeket — kivált a belvárosban — úgy eldarabolták, hogy már nemcsak kertekről és udvarok-ról szó lehet, hanem még elegendő levegő sem

vel, arany hajával. Megrontja az embert, elűlyeszi a hajót — kiálták a futó suhanc után s nem vették le szemöket a közeledő járműről, míg az közelükbe ért ügyes kanyarodással a partnak fordult, megállt, az evezősök nyugalomba helyezték lapátjaikat s hosszúra nyujtott üvöltő hangon kiabáltak a partra üdvözlötletet az ácsorgóknak. Ezek „fogadj Isten“-nel viszonzózták köszöntésüket.

Néhány pillanat alatt üres volt a talp, emberei a partra ugráltak. Csak a farakás és a leány maradtak ott: egyformán számba nem vett terhei a járműnek.

— Kit hoztak magukkal kegyelmetek? — kérde-k a part lakosai az érkezőktől, a leányra mutatva, ki csendesen bocsátkozott alá a magas állványról, hova azért kapzkodott fel, mert az evezők csapásai lo-csogó esőt hullattak reá s lábára víz fakadt a talp gerendáinak nyílásán.

— A parton szédült fel utközben — mondák. — A felhők után futott s a habokat akarta megfogni. Föltűttük a farakás tetejébe, hogy közelébb legyen a — vízhez!

Nagy hahota tört ki ez élre a társaságban s legyülekeztek a talphoz, hogy közelebről láthassák a leányt, kinek hosszú arany haja majd itt, majd amott akadt meg a hasábok rügyein. Türelmesen lebontotta; tovább kusztott lefelé, míg a talpról a partra ért; át futott a kivezető deszkán s perc alatt az ácsorgó halászok közt termett.

— Mit akarsz? — kérde tőle durva hahotával az evezősök egyike — miért nem maradsz helyeden, vagy nem akarsz tovább jönni velünk?

— Éhes vagyok! — viszonzá a leányka, ki alig lehetett több tizenhat évesnél. — Adjatok enni, különben meghalok, már két nap óta nem ettem semmit!

— Ejnye Máté gazda — monda egy öreg, ősz haju halász, kiválva társai közül — hát koplaltatták ezt a gyermeket? Ez nem magyar szokás! Jer velem — folytatá a leánykához fordulva — kunyhóban kapsz kenyeret és tejet. Mi a neved?

— Verona — viszonzá örvendő, hálás arccal a leány s követte a halászt.

— Nem kálvinista név, de hát egy az Isten

mindnyájunk felett — mormogá az öreg paraszt. Megindult a kunyhó felé Veronától követve; a többiek nevetve néztek utána.

— Ugy találtuk őt, mint macskát szoktak az ut szelén a lapubokor tövében — szólt az evezősök egyike. — Enni nem kért, nem is kínáltuk, azt hittük napsugárból és levegőből él. Most először hallottuk, hogy éhes.

Hirtelen helyre hozták a talpon történt sérülé-eket; kenyeret, szalonnát vásároltak, gyorsan bus-cszuva a halászkötél visszasiettek a talpra és újult erővel kezdve az evezéshez, megindultak Csongrád felé.

— Hát a leány?! — kiabáltak a parton állók a távozók után. Ezek azonban hahotával feleltek s midőn a leányka az öreg halászzal visszajött a partra, a talp már messze uszott a Tisza vizén s az öreg halász és fiatal védenca bámulva néztek utána.

II.

— Én csak úgy tarthatlak, ha dolgozol — monda Verának az öreg halász. A leány tündöndve nézte az eget és a vizet, a kunyhó elé kuporodva, az egyik milyen mozdulaton, a másik sohasem szünik meg sietni...

— Mi gondod neked arra — monda az öreg. — Isten alkotta mind a kettőt, ő akarta, hogy egymás-nak ellentétei legyenek.

— Igaz — monda sóhajtvá Verona. — S bár-mit beszélsz is néki a halász, végig feküdt a homok-ban; tündöklő napsugarak estek hájára, arcára és meztelen térdeire, lehunyta szemét s így tölté napról-napra a drága időt.

— Kergesse el — mondák a halászok öreg tár-suknak, ki nehéz munkával kereste kenyerét s ön-magát is alig bírta eltartani.

— Hová küldjem őt? Tehetetlen, mint a gyer-mek, gyenge, mint a harmat, keze, lába fehér, mint a liliom, megtömré az első vihar.

A többiek kinevették a jólelkű öregot. Mindig a bibliát olvasta, ha ideje engedte, abból beszélt és tan-ult ékes szavakat; szíve, érzése finomabb, lágyabb volt a többiekénél s bár nagy teher volt neki a leány, lelke nem vitte rá, hogy az utszélre tegeje.

— Azt mondják, sehol sem oly szép az ég, mint a Tisza fölött. Idegen művészek jöttek nézni a felhők csodás változásait, leültek a víz szélére és vászonra tették, a mit a természet előbbük tárt.

Egy napon az egyik, egy fiatal olasz, meglátta az aranyhaju Verát.

— Kié ez a gyermek? — kérde bámulva az öreg halásztól, ki hálót kötött s búsan pillantott a mellette tétlenül guggoló leányra.

— Senkié — monda sóhajtvá. — A szélé, vagy a napé; a Tisza hajbai hajították ide, talán majd egy napon elviszi a vihar...

— Mit beszélsz öreg? — kérde bámulva a festő, a ki törte a magyar nyelvet s azt hitte, vagy nem érti a halász szavait, vagy örülte val dolga. Majd Verához fordult, kinek nagy álmódzó szeme egykedvűen, mozdulatlanul függött rajta.

— Hol vannak szüleid? — kérde tőle önkénytelen gyöngédséggel, mert a leány arca a drezdai Madon-nára emlékezteté.

— Egyszer egy kőrifaléval esett a Tiszába — monda Vera, a folyó hajbait szemlélve — Szent-János-bogárka uszott rajta, messze tündökölt az éjben, meglátták és kifogták: ez a bogárka én vagyok.

A festő megdöbbenve hallgatta. Lehajolt hozzá, megsimította arany haját és sötét szemébe nézett. Álmódzó volt az, de értelmetlen kifejezésű, a lélek legki-sébb jelentkezése nélkül.

— Jer velem — monda neki, kezét megfogva, mint egykor az öreg halász, midőn kunyhójába vezette. S a leány felállt, megindult, haggta magát vezetni, az öreg halász pedig megkönnyebbülten nézett utánok.

— Vidd el uram és ne küldd többé vissza! kiál-tott az ifjunak, ki csendesen vezette a kavicsos ho-mokban a leánykát s műértő szemmel, bámullattal, lelkesedéssel szemlélte csodálatos szépségű arcát.

Néhány száz lépésnyire volt felállítva a festő műterme. Keletré néztek az ablakai, deszkából voltak a falak. Csak pár hétig akart a vidéken maradni, hogy megörökítse ecsetével az alföld gyönyörű egét, a fel-hők csodálatos járását, a folyó szépséges színvgyü-lését, aztán menni tovább a világra, a hol új mintá-

juthat a lakásokba. Mindez még csak 20 év előtt sem volt annyira föltűnő, mint ma, mikor már az üres telkek, még a melyek látszólag holt kezekben vannak is, rohamosan beépültek. A város rendezésének elemi föltételei lettek volna bár 20—30 évvel ezelőtt az egész városra kiterjedő szabályozott utca-tervet készíteni s még ha költséggel is, a város fejlődésének szabad teret nyitni. Arra nálunk természetesen senki sem gondolt, hogy az utcák szélesítésére megkiváncsoltó kisajátítási költség csaknem egészen megtérül a szabályozott telkek értékelkedése által. Eppen így régen kellett volna néhány új utca létesítéséről is gondoskodni; mert a mi eddig e téren történt, nem sokkal több a semminél.

Kiváncsiak vagyunk, mi fog történni az új színház környezetével. Ennek tere minden egyébre nagy és alkalmas, csak színház-terék nem. Jobbfelől Schwarz dr. állítólag fényes éttermet készült építtetni, balról a Johann dr. háza a színház szögéből foglal el egy darabot, hátul az ó-pósta-utcat oly keskenyre hagyták, hogy esetlegesen tűzvész alkalmával, a mi pedig színháznál éppen nem valószínű, a szemben álló ház sor ablakai mind szétrepedeznek a hőségűl s erről az oldalról oltásra senki sem fog gondolhatni.

Külső csinoságra nézve Szántó építőmesterek karitatív dicsőítést háza a kisebbeszerű épületek között kiváló, valamint a földszintes házak között a Koharics dr. féle háza a Mór-utcában új ízlésre vall. Hanem ezzel aztán alighanem el is végeztük a sablon-szerű s a köznapu igényeknek úgy a hogy megfelelő épületek sorát, a melyek azonban mégis középítkezésünkben némi haladást jelentenek. Mit mondjunk azonban arról a sok tákolmányról, mely csak építőjének tudatlanságát hirdeti s a melyeknél kényelmes beosztásról, egészséges tagozásról szó sem lehet. Van a fő-utca külső végén egy új emeletes ház, melynek lépcsőjén föl és lejöve, egyaránt homlokot üti az embert a lépcső mennyezete, van ismét más kettő-három a Kaposvári-, Árpád- és más utcákban, a melyeknél a nedves pinclakások, nyaktörő lépcsők, keskeny folyáratok stb. inkább nevétség tárgyai lehetnek, mint kényelmes lakások. Nagy átka a pécsi lakásoknak, kivált a bosnyák-negyedekben épült komikus emeletes és nem-emeletes lebujszók, hogy a fundamentumtól kezdve a leglazább fehér mészkőből épültek, a mely anyag — mint tudjuk a dóm-épület éjszakai faláról is — nemcsak a talaj, de még a légkör nedvességét is magába szívja. Ezért a pécsi régebbi és újabb földszinti, néha még az emeleti lakások is íjesztő mértékben, mondhatni csekély kivétellel, nedvesek. Pedig milyen kevés költség kellene ahhoz, hogy minden kőműves, mikor a falakat a földből kihozta, egy réteg kátrányt vonná be s csak ezen folytatná a falazat rakását.

Minden város fejlődésének első föltétele az egészséges és kényelmes lakások kellő bősége. Szemlénket a pécsi épületek aethetikai méltatásán kezdjük s önkénytelenül is az egészséges és kényelem kérdéseire tévedtünk, mert bizony Pécsen s általában Magyarországon majdnem összes városaiban, még a nyilvános célra rendelt épületek is, a minők első sorban az iskolák: igen távol állnak még a legprimitívebb egészségügyi és kényelmi követelményektől; miért tehát ezeknek aethetikai oldalát bolygatni, mikor ez elvégre is eltörpül az előbbi nélkülözhetetlen követelmények előtt? Igaz. De azért áll az, hogy ha építőmestereink nem sajnálnák a tanulmányt s több intelligencia- és műtörténelmi ismeret

rettel bírnának, nemcsak nem követnének el olyan monstruozus hibákat a jó ízlés ellen, hanem egyszerűsmind a közegészségügyi és kényelmi követelményeknek is jobban megfelelnének. Vegye szívére, a kit érdekel.

HIRROVATUNK.

— **Hírlapjubileum.** Harminc éves fönnállásának évfordulóját eri meg közelebb a Liechtenstein F. Lajos által szerkesztett „Pester Correspondenz“ című politikai könyvatos lap, a melyet szerkesztője Deák, Zsedényi, Horn, Kemény Zsigmond, Horváth Boldizsár, Pulszky Ferenc, Klapka és más kiváló államférfiak közreműködésével alapított a Schmerling-uralom ellensúlyozására törekvő hazafias elem organuma gyantán. A lap azóta jó forrása volt lapjainknak és jelenleg is jól megírt vezércikkkel látja el a vidéki hírlapokat, mely cikkek a közelmúltban Vámbéry Ármin, Mandello Károly, dr. Mezei Mór, Vészi József, Veigelsberg Leo, dr. Váli Béla, dr. Zilahi Pál, Keszler József, dr. Barschall E. Károly, Huszár Imre, Neményi Ábrus, dr. Hertzka Tivadar, Várady Gábor stb. kiváló publicistáink tollából eredtek. A „Pester Correspondenz“ mely magyar, német és francia nyelven jelenik meg, mindig hű tolmácsa volt a közvéleménynek és vezércikkei különösen a kis szerkesztőség fölött rendelkező vidéki hetilapoknál mindig szívesen látott és mántányolt közlemények voltak. A magunk részéről is annál szívesebben csatlakozunk az üdvözlőkhöz, kik a lap megalapítóját, Liechtenstein Lajost szerencsekívánataikkal fogják felkeresni, mert Liechtenstein a magyar nemzet ügyét még külföldön is ép oly lelkesedéssel, mint tehetséggel képviseli.

— **Az új kanonokok kinevezése,** mint értesülünk, tavasz előtt nem várható. A kinevezéssel a papnevelő intézet vezetésében is változás áll be, amennyiben L e c h n e r János, a szeminárium rektorja elhagyja sok éven buzgón viselt helyét és a volt Girk-féle káptalani háza költözik, egyik utódjának hagyván a szeminárium vagyonának kezelését s az intézet fölügyletét.

— **Az egészség és a tornaoktatás.** A lapunkban történt legelső fölszólalás, hogy sok gyermek megbetegedése a tornaoktatásban történt meghülésre vezetendő vissza, máris meghozta a kellő intézkedést. Mint ugyanis értesülünk, a városi főorvos C z i r e r Elek dr. azon fölszólítást intézte valamennyi helybeli tanítózethoz, hogy a testgyakorlás mindig 10 perccel a tornaóra vége előtt fejeztessék be, míg a hátralevő 10 perc alatt a gyermekek pihenjenek, hogy l e h e s s e n e k, mely helyes intézkedés elejét veendő a további megbetegedéseknek.

— **Utazás Afrikába.** Mint értesülünk, B i e d e r m a n n Rudolf lovag, baranyai nagybirtokos A b b a z z i á b ó l, illetőleg Fiuméből, hol jelenleg tartózkodik, január hóban nejevel, szül. B l e i c h r ö d E l j e r Sarolta bárónéval Afrikába utazik. Biedermann, ki megyének tudvalevőleg leggazdagabb földbirtokosa, e célra több hó előtt külön yachtot vásárolt, melyet most rendeznek be nagy kényelemmel, hosszabb ideig tartó utra.

— **A néptölköléshez élelmezési tiszteket keresnek.** Hogy háboru idején a katonai élelmező tiszviselők számában beálló hiány pótolható legyen, a honvédelmi miniszter pályázati fölhívást tett közre, melyben fölhívja, hogy akik népfölkölői kötelezettsé-

güket élelmező tiszviselői minőségben öhajtták teljesíteni, jelentkezzenek a honvédelmi miniszternél a polgári hatóság útján fölterjesztendő folyamodvánnyal. A pályázók által választható katonai élelmező raktárak állomáshelyei közt van Pécs is, a pályázati föltételek pedig megtudhatók a város jegyzői hivatalában Nendtvich Andor aljegyzőnél.

— **A korán érettség végzete.** Bodroginé, a mi komikán családját nagy szomorúság érte. Bodrogi Károly, Bodroginé legidősb fia, elméjére homály borult. Iskolatársai közt a legszorgalmasabb volt, s ifjúkorához képest oly kifejtett észtehetséggel áldotta-e, vagy verte meg az ég, hogy komolyságával, mely gondolataival meglepte az idős és tudós embereket is. Már ifjúvá nőtt, s most a fiatal agy túlerőttese végzetessé vált reá. Szabadkán a vendéglőben ült barátai között, mikor hirtelen felugrott székről e szavakkal: En parancsolok, mert én vagyok az Uristen. Föl kellett szállítani az elmeöngyintézetbe.

— **Szilveszter úr.** Kedves jó Szilveszter apó — hol a dér, a jég, meg a hó, — (az ön szép ezüst szakála,) — mily csupasz, kopasz az álla!

Mogorva zord tekintete, — mit néha-néha ránk vete, — most mily nyájas, mily kecseli — okát ez vaj miben leli.

Nemény gyengéd Backfischszívet — tán így kíván hódítani meg? — (ha kacajra nem ingerli) — kiken, kifent, vén gigerli!

Tetszelgni vágyó vén gyerek... lombja hulott erdő berek — édes mosolylyal csalja bár — nem száll belé dalos madár.

Virág nem nyit kopár mezőn, — lánynak hibába kedvez ön! — hisz csak kacajra ingerli — ön oktanlan vén gigerli!

Arca szine csupán pomádé, — nem üde, ifjú virágé, — haja vedlett, kopott róka — egy szine ment vén paróka.

Homlokán ráncok ezre nőtt — egymást hasítják a redők — Szilveszter úr! nem szégyenli? nevetéges vén gigerli!

— **Vég János levele a királyhoz — Németországba.** Vég János uram Perekeden „sürgönös“ jó tanácsal akara szolgálni öfölségének, aki különösen pénzügyek dolgában nagyon rosszul van ellátva tanácsokkal, azért hát irt hozzá levelet, a melyet a „maga kezével“ ekképen cselekedett meg: (a borítékban)

t, cz. a. k. és cs.

ő Felsőségének:

Németország

utolsó Posta Bécs.

Sürgönös.

Vég János Pereked.

Dicsértessék Jézus Kristust, az Istent éltesse 1000 ezertedeig tisztelt feleségével és egész családjával es a meghalt trónörökös Rudolfnak adjon az Isten örök dicsőségét és száljon az Isten országába Eljen Örök az kivánom tiszta szivemből. En szeretnék Ö felségével beszélni és megmondani neki, hogyan csinálják nálunk a papir pénzt meg az új pénzt is. Eljen Eljen Eljen a mi Királyunk

Tisztelettel adassék

Vég János m. k.

Perekeden

Ennek a levélnek kívánom a jelenlétét. —

Im a levél, melynek „jelenléte“, ahogy azt Vég János uram kívánta, meg is lón, mivelhogy tegnapelőtt

kat, új élvezetet, új varázst talál. Költőnek és művészek házája a széles világ.

A műterem mellett kisdéd szoba volt, s mindkét helyiség takarítását egy öreg asszony végezte.

— A parton találtam ezt a leányt — mondá neki festő, hozzá vezetve Verát. Viseld gondját, fésüld meg és bánj vele jól, szeliden. Hagyd gondolkozni, tündöni álmodozni, így a hogy van — meg akarom örökíteni csodaszép ábrázatot.

Az öreg nő átvette Verát, megmosdatta, megfésülte őt, két hosszú aranytekerest font hajából. A leányka szelid, csendes volt, mindent hagyott magáért tenni. Az öreg anyóka megszerette, öszi rózsákból koszorút font számára s hajára illesztette, midőn a festő arcképen dolgozott. A művész Miltó nevet adott a képnek, Cyrus királyfi kedvesének nevé, de Aspasea kifejezését önté szemébe a szomorú, értelmetlen kifejezés helyett.

A leányka arca viruló és boldog volt. Szeme felvillant, ha barátját a festőt közeledni látta s mosolygott, ha az anyóka beszélt hozzá... A művész hozott neki fehérszövetű ruhát, rózsaszínű korall nyakláncot, hosszú függőket — a part mezei virágaiból bokréta kötött számára. Az ifjú az éghajlat természeti szépségeihez tartozónak vélte a bájos teremést, kit úgy talált ecsetje számára, mint a tündöklő kagylót a tenger partján, a fényes csillagot az égen, vagy a gerlicetöjást a zöld levelek között.

Dédelgették, kényeztettek, mert elbájolt mindenkit szépségével! Vera öntudatlanul érzé a szeretet melegét s a láthatáron uszó nap mindig új mosolyt talált az arcán.

— Mi lesz belőle — kérde egy napon az anyóka — ha elmegy s keresni fog az égen, porondban és a vizen és nem talál?

Az ifjú megrendült e gondolatra. Sohasem jutott eszébe ez a kérdés. Ugy tekintette őt, mint a levegőt, csillagot, viragot és felhőt, melyeket meglátott, lefestett, aztán elfelejtett s ment új tárgyat keresni ecsetje számára a világban.

E perctől komoly és szomorú lett. E kérdés megzavarta gondatlan boldogságát.

— Az anyókanak igaza van — gondolá; — ha elhagynom, kell érte tennem valamit; nem halhat éhen, nem engedhetem, hogy megfagyjon, ha elérkezik a tél. Gondoskodni fogok róla.

Az arckép elkészült. Valódi remekmű volt. Cyrus fiatal kedvese aranyhajával, sötét szemével, szédítő szépségben tündökölt a néző előtt. A festő tudta, hogy a kép nagy hatást fog tenni a műértő körökben s haládatos akart lenni a minta iránt.

— Én elhagynom a vidéket, — mondá egy napon a leánynak, nyájasaí véve kezébe annak kezét.

— Veled megyek — viszonzá az mosolyogva s az ifjú megdöbönt e nem várt feleletre.

— Hova gyielek? Nekem nincs otthonom, biztos fedelem. Barangolok a világban, mint a fuvalat, majd délen, keleten, vagy a hideg éjszakon vagyok; nem vihetek magammal; te itt maradsz.

— Nélküled? — mondá hitetlenül Vera. — Vigy magaddal. Oda szeretnék menni — folytatá a lebegő felhőkre mutatva — vigy magaddal!

Szemei könyben usztak, hajnya esdeklő volt s az ifjú gyengének érezte magát e kérelemmel szemben. Habozott. — Mit tegyek veled? — gondolá, — nem okoz több alkalmatlanságot, mint egy cserép vírág.

Nem felett a leánynak; még nem határozott, de emészte őt a válás közeledése. Eddig maga sem tudta, mily erősen vonzódott hozzá.

— Nem hagyom itt, — gondolá végre — nem teszem a szélnek, viharnak, koplalásnak s talán bántalmazásnak. Ugy született, mint a gyöngy, én fedeztem föl értékét, ragyogását; elviszem Párisba, megosztani vele a képm értékét. Övé lesz az érdem, enyém a dicsőség; osztozni fogunk igazságosan.

És elvitte magával oda, hol örök a tavasz; a napnak nincsen éjszakája. Cyprus- és narancsfák árnyékában éltek.

A tengerparton egy kis halászfaluban ütötte fel lakását, ott akarta a telet töltöni s a kikeletet bevárni, hogy Párisban bemutatssa „Miltó“-ját.

A falu közel feküdt a nizzai partokhoz s előtte a tengeren fregatte horgonyzott, eleven, tüzes tengeresszettel, kalandvágyó tisztekkel, kik csakhamar föl-

fedték a tengerpart kavicsain játszó Verát lilium arcával, Madonna szemeivel, cédrus termetével.

A festő gond nélkül hagyta őt barangolni. Munkájának élt. Szerette Verát, mint a galambot, viragot vagy annak illatát szerető; nem tudott megválni tőle, de mélyebb érzelmet közelléte még nem keltett szívében.

A nap forróságát gyönyörű holdvilágos est váltotta fel. A csillagok ragyogva fűrődtek a tenger tündöklő habjaiban, visszatükröződvén az égboltozatról. Vera álmodozva ült egyik mohos sziklán, midőn Arras, a fregatte egyik legcsinosabb tisztje, lépett hozzá. Régen figyelemmel kísérte őt s déli virágokból bokrétaí nyújtott neki... A leányka elfogadta s gyönyörködve szemlélte a bokrétaí. Beszélni nem tudtak egymással, de arra nem is volt szükségük — a természet beszélt helyettük. A csillagfény rezgése, a tengeri szellő illatos lehellete, a virágok nyitott szirmainak édes mérge átjárta Vera idegeit s midőn később hazá ment, elkábultva, megbüvölve érte el a festő lakását.

III.

Ez est óta rendszeren ott taláta őt az esthajnal csillaga a mohos sziklán. Ösztönszerűleg érezte, hogy Arras is megjelen es — nem csalódott. Az ifjú tengerész leült a leány mellé, kezét kezébe vette s szemébe nézett. A leány érzékei ébredni kezdtek, értelmessége fejlődött; fejét az ifjú vállára hajtotta; nem tudta neki megmondani, hogy szereti, de tekintetében a néma kéj elárulta a szív érzelmét.

— Te vagy az, a kit szeretek! — mondá neki, aranyhaját simogatva, Arras — s a leány megértte őt az ismeretlen nyelven. — Neked adtam szívmemet, mely még nőrt sohasem dobogott; neked adtam, hogy cserében bírtam a tiedet. Te vagy az én urnóm, királynőm, életem, kit térdeimen imádk. Szerelmem behálózva kecses lényedet, feloszlom benned, hogy újjászülésem a szerelem ígézetében; te szükséges vagy nekem, mint a kenyér, víz és a levegő! Te ismeretted meg velem az élet becsét — egészen a tied vagyok!...

vitte a posta t. c. főfelségének Németországba és megálta vele ennek az országnak „utolsó postájánál”, Bécsben, ahol az udvari kancellária eddig már jó ízűen kimulatatta magát a „sürgönös” levél jelenléte fölött.

— **Pénzhamisítás.** Versendről írják lapunknak, hogy ott a befizetett adópénz között egy hamis nickel ezüst forintot találtak. A hamis pénz átadták a szolgabíróságnak, illetőleg a csendőrségnek a pénzhamisító kipuhatólása végett.

— **Kocsiforgalom jegyzése.** A kereskedelmi minister rendelkezése január elsejétől hetenként egy-egy napon át följegyzik úgy az állami, mint a törvényhatósági közutakon a kocsik forgalmát. Pécsen a mérnöki hivatal az útkaparak által jegyzetelt föl a három vámnál és a bányatelepi uton, hogy hány kocsi megy át és a kocsi elé hány ló, vagy egyéb vonó jöszög van fogva. A megyei és állami utakon az állammérnöki hivatal végzeteti e följegyzést.

— **A villányi pósta** ellen folyton történnek följelentések nyíltan és anonim. Ma reggel Budapestről revizor érkezett Villányba, hogy a postát megvizsgálja. A villányi postamester pontos és szinte a túlságig pedáns hivatalnok, aki — mint levelezők írja — a postát rendben tartja és csak ellenségeinek köszönheti, hogy most hivatalvizsgálatot tartanak nála.

— **A Pécsi Dalárda holnapi tréfás estélyére** a jegyek Valentin könyvkereskedőnél válthatók előre 1 frt 20 kr-ával, este a pénztárnál 1 frt 50 kr. a beléptéjegy ára. Az estélyen a katonazenekar is közreműködik. Előadja pedig: Keler Béla „Vigjátéki megnyitót”, Lange G. humorisztikus trióját, mely klarinét, fagót és puzon-tercetjével maga is kacagató zeneprodukció, éjfél felé pedig Kittel karmester „Vegyes hírek” című potpuriját.

— **Eljegyzés.** Kugler Nándor, a mohácsi járásbíró hivatalnok, lapunk munkatársa jegyet váltott Rotter Olga kisasszonnyal, özv. Rotter Lipótné asszony leányával Baján.

— **Nem lesz önkényes bál.** A tervezett önkényes-bál, mint értesülünk, a közbejött akadályok miatt, bizonyára a pécsi hölgyvilág legnagyobb sajnálatára, — ez évben elmarad.

— **Furcsa lelet.** Mohácsról írja levelezők: Néhány dályoki lakos f. hó 21. napján virradóra Mohácsra indulván, a községből megyei országot felé vezető uton Prakat ut Sztpia dályoki lakost a saját kocsija alatt súlyosan sebesülve, eszméletlen állapotban találtak. A lovak nem voltak kifogva és így valószínű, hogy a sebesült ember valamely bünténynek lett áldozata, mivel a rajta észlelt sérülések kizérják, hogy a kocsirol lebukva, ekkép sérült volna meg. A vizsgálat az ismeretlen tettes után erélyesen folyik.

— **Csalás a főkapitány aláírásával.** A napokban egy tisztességesen öltözött leány házalt könyvradományokért. A kezében írást tartott, melyet annak megerősítésére mutatott föl, hogy neki engedélye van a koldulásra. Az írás a pécsi rendőrkapitányság engedélylevelle, Vaszary Gyula főkapitány aláírásával és a rendőrkapitányság pecsétjével ellátva. Akik a főkapitány írását ismerik és értenek a pecsétnek valódiságának fölismeréséhez, rögtön kijelentették, hogy a z aláírás és a pecsét hamis. A kölcsönsegélyezőgyűlésben rá is pirítottak a leányra, mire ez rögtön kerekelt oldott.

Vera hallá őt beszélni, de a szavakat nem, csak azok jelentőségét értette. A hajára, arcára hulló csökök özőnetől elsédült. A tenger moraja kábító zeneként zúgott lábaiknál s az ágak susogó lombozata sűrű árnyékba burkolta őket. Megérté, a mit Arras érthetetlen nyelven mondani akart. . . .

A festő műtermében fel volt állítva „Miltó” s midőn egy napon Vera szemközt ült vele, a művész azt találta, hogy a kép eredetijének tekintete megváltozott. Miltó szeme halvány tüköletlen, holt kifejezetű volt a rátekintő tündöklő szemekhez képest.

— Beteg vagy? — kérde, részvétellel fogva meg védenca kezét — arcod, szemed lázban ég. E kép nem hasonlít többé hozzád!

A leány bámulva nézett rá.

— Nem értem szavaidat — mondá mosolyogva; minden ragyog, meleg van, a tenger beszél, a fák suttognak, a lepkek fürödnek a napsugárban — ki lehetne beteg? En nem tudom, mi az!

— Igaz — gondolá megnyugodva a festő — e gyermeknek igaza van. Üde lehellete van itt a természetnek, éltező zamataja a szélnek, kettős ereje a napnak s a test szervei élelnekben működnek, hamarabb fejlesztik az agyat, szívet. A leány arca öntudatos kifejezési nyert — ennyi az egész!

Megnyugodott Vera tekintetének változásában, de elégedetlen volt a képpel, mely a Tisza mellett oly remeknek, oly megszólalásig hűnek tetszett neki. Miltó szemei nem elégítették ki, Vera szemeit látva; melyekben a szerelem mennyei kifejezése ragyogott.

— Az eredetit nem vihetem Párisba a másolat mellé, — gondolá — ha azt akarom, hogy kontárnak ne tűnjek föl. A festmény, melynek egykor Aspásia tekintetét kellett kölcsönözni az eredeti szép, de hideg, kifejezéstelen szemei helyett, most messze hátramaradt eredetije megett; s Verát itt még sem hagyhatom. Miért is hoztam magammal?!

Újra tündöni kezdett, mit tegyen, mint egykor a Tisza partján. Elvinni nem akarta, ott hagyni szánta. Mit tegyen vele? Dicsőségét, hírnevét, jövőjét nem áldozhatta fel neki s mindezt kockáztatta, ha képét az eredeti mellett látják.

— **Hamis örökös.** A hamis forintosok idejében ilyenek is akadnak. Dárdáról írják nekünk, hogy ott a közjegyző elé meg volt idézve tegnapi Rieger slavo-niai ember, hogy 124 frt 50 krnyi örökségét vegye föl. Meg is jelent Rieger magával hozván a kapott idézést és a közügyi előjáráságot kapott személyazonossági bizonyítványt. A kir. közjegyző, minthogy a kérdéses egyén személy-ugyanazonossága be volt bizonyítva, ki is adta neki az összeget, mire Rieger eltávozott. Alig egy órára ismét megjelent egy Rieger s kérte örökörzésének kiadását, s nagy csodálkozással vette, hogy hisz ő már fölvette pénzét egy órával előbb. Utóbb kislult, hogy bizony egy körmönfont csaló örökölt helyette, kit a dárdai csendőrségnél föl is jelentettek, mely a nyomozást az ál Rieger ellen meg is indította.

— **A görcsönyi rablógylkossághoz.** Tegnap számunkban azt írtuk, hogy a csendőroket Jobst László dr. s annak utján a fözsolgábiró vezette a csütörtökön elfogott tettesek nyomára. Illetékes helyről ezen hírünkre azon fölvilágosítást nyertük, hogy F o r r a y I v á n fözsolgábiró Körner csendőrfőhadnagy nak említtet ugyan 2 arányosi embert, kiket a rablógylkosság elkövetőinek tart, de azoknak nevei a nyomozó járőrökkel nem is közöltettek, mert mikor a főbíró a neveket bemondotta, akkor a tettesek itt már ismeretek voltak.

— **A szász király köszönete** A bellyei főhercegi urodomal őserdeiben ez év szeptember havában megtartott udvari vadászatok, melyeken Vilmos német császár, Albert szász király, Lipót bajor herceg és Frigyes főherceg vettek részt, a mi derék udvari fényképészünk Z e l s n y Károly kitűnő fényképekben örökítette meg, melyeket rendeltre a fejedelemnek is megküldött. A szász király következő levélben köszönte meg a küldött fényképeket:

Ó Felsége a szász király, Úraságod által a bellyei udvari vadászatokról küldött fényképeket a legnagyobb érdeklődéssel fogadta el és az alulírt kamarai hivatali velt kegyes megbírni, Ó Felsége legmagasabb köszönetének adni kifejezést.

Drezda, 1893. december 27-én.

Ó Felsége a szász királynak kamarai hivatala W a t z d o r f Vilmos. Mélyentisztelt Zelesny Károly udvari fényképésznek Pécsen.

— **Új árvaszéki ülnök a városnál.** Az ujonnan rendszeresített árvaszéki ülnöki állásra, mely Reeh Györgynek alkaptányá történ megválasztásával megürült, a főispán N e n d t v i c h Andor I. aljegyzőt küldte helyettesül, ki a katonai ügyeket továbbra is végzi.

— **Bajor lovastiszt Pécsen.** A pécsieknek csak kisebb száma látott eleven német katonát, így természetes, hogy a tegnapi városunkban időző „Maximilian B o e c k, Secondlieutenant im K. 2. schw. Reiterregiment” urat az utcán erősen megbámulták. Boeck hadnagy a második bajor nehéz lovasezrednél szolgált, és M a t i e g a Lipót honvéd huszárfőhadnagy látogatására jött városunkba. A deli termetű hadnagy az utóbbi időben sokat emlegetett S e e f r i e d O t tó bárónak, Erzsébet hercegnő férjének, iskolatársa.

— **Támadás a bányatelepi uton.** A mult napok egyikén estefelé Kiss József tanár öcsin jött családjával a bányatelepről. A kocsi után öcsese Kiss Ernő bankhivatalnok jött kerékpáron. A márfai országoton hirtelen eléjük toppan 6 fiatal bányász-suhanc, akik megtámadták a kocsit, mivel pedig az elrobogott előlük, a hatul kerékpáron jövő Kiss Ernőre rontottak, akit egy kövel fejbe dobta. A bányatelepi rendőrség már kinyomozta s el is fogta a tetteseket.

Heteket töltött így töprengve, midőn egy napon nagy vihar tört ki a tengerparton. Futva érkezett haza estéjából; Verát kereste, de az nem érkezett vissza barangolásából s ő egyetlen lépést sem tehetett az orkánban keresése végett.

A tenger ki akart kelni medréből, hogy mindent elpusztítson maga előtt. Lángnyelvek szállongtak fel a magasba, a Sirocco halálos hősege felemészté az ideoda hajlongó növényeket és fákat. A sziklák inogni látszottak; minden kavics felkelt s zugva futott tovább. A láthatár, mintha szárnyakat lelt volna, röpülni látszott s az ég majd komor, sötét, majd fényes és tündöklő lett. A felhők egész tábora repült át rajta, összekeveredve a vijjogó, vergődő sirályokkal, melyek majd elűntek a viharban. Majd előtűntek egy-egy tündöklő felhő szárnyán.

Vera futva érkezett haza a partról, hova korán reggel ment s hol kétségbejött látvány várt rá. A fényes, felzárzózott, szélel kacérkító fregate nem volt többé ott. A tenger tükrén egyetlen picit folt sem látszott; sima, tiszta, csendes és üres volt minden; a habok még nyomát sem tartották meg a hosszú ideig rajtok uralkodó, fölűttük lebegő hajónak. A leány remült arccal, fájdalommal örvongó szemekkel nézte a táncoló, szökösös habokat.

Megdermedve állt; nem voltak szavai, hogy kétségbeesését kifejezze. A nagy fájdalom, mint a nagy szerelem — néma; fuldoklott a belső szenvedéstől, de ajkait egyetlen sikoltás sem hagyta el. Csak karjait tártá ki az ég felé, e dő pillantással, ösztönszerű könyörgéssel kérve megcsalatlásának büntetését.

És mintha az istenek megértették, — a természet részére kelt volna: zúgás, vad tompa moraj dörgött végre a parton. Szél és vihar utána iramodott a távozó fregatának, felforgatták a tengert, összekavarták a porondot.

Vera futva, róméle menekült haza felé. De lábai nem bírták. Küzdött a szembejövő szélle, a meddig ereje győzte; szíve, bátorsága, bizalma meg volt törve s tagjai dermedtek, erőtlenek voltak. A festő látta őt messziről jönni, majd elűnt egy sötét porfelhőben s

— **A mulató Baranya-Sellye.** A baranyasellyei fiatalág — mint levelezők írja, tréfás Szilveszter-estélyt rendez. Az estély programja: zene, szavalat, és tánc. (Félreértések kikerülése végett ki kell jelentenünk, hogy nem ball et t.) hanem a jökevdű ifjuság ez ó-évből úgy kíván attáncolni az újévbe. — A baranyasellyei „Önkéntes tüzoltó egyesület” jövő évi január hó 7-én saját pénztára javára táncvigalmat rendez a helybeli nagyvendéglő termében. Belépti díj személyenként egy forint, az egyesületi tagok felét fizetik. Megyénk tüzoltó-egyesületeit ez uton is tisztelettel meghívja a parancsnokság.

— **Az új év elérkezével** kérjük a t. olvasó közönséget az előfizetéseik megtételére. Együttal reményünkét fejezzük ki, hogy lapunk eddigi előfizetői nemcsak tovább is megmaradnak mellettünk, hanem szivesek lesznek új barátokat is szerezni. Előfizetési ár évnegyedenként 2 frt 50 kr, vidékre 3 frt. M u t a t v á n y s z á m o t a k i a d ó h i v a t a l s z i v e s e n k ü l d .

— **A férjhezmenő leányok kihazasítására alkult „Gizella-egylet”** mai számunkban közölt a főügynökké megváltoztatásáról szóló hirdetésre e helyen külön fölívjuk olvasóink szives figyelmét.

Újévi ajándékok, órák és ékszerék, valódi francia és angol ötvösűvek a legválasztékosabb kivitelben és jutányos áron kaphatók S c h ö n w a l d Imrénél. (Király-utca Hattyú-épület.)

KÖZGAZDASÁG.

(*) **Országos vásárok január hóban.** Dobóváron jan. 8., Majsos jan. 20., Mislán jan. 1., N.-Kiszáns jan. 30., N.-Harsányon jan. 22. és 23., Német-Bólyon jan. 2., Szigetváron jan. 25.

Pénzügy.

(*) **Új nagy bank Budapest.** Mint lapunk Budapestről értesítik, ott a következő év elején 25 millió korona befizetéssel a nagy angol és francia bankok mintájára új bankrésztvénytársaság van keletkezésében, mely a magyar pénzpiacra a rendelkezésre álló nagy tőkék által nagy befolyást fog gyakorolhatni. A résztvénytőke nagyobb része ismert fővárosi tőkepénzesek kezében van, kik angol pénzemberekkel fognak az új bank megalakításában részt venni. Az új bank élén Haas és Deutsch ismert vállalkozók állanak.

(*) **A pécsi segélyező egyesület** csütörtökön este tartotta meg, Sey László igazgatósági elnök vezetése alatt, évi záró választmányi ülését, Kindl József igazgató megtegte rendes üzleti jelentéseit, egyszersmind tudtára adta a választmányának, hogy az új betevők a jövő évre már eddig is oly szép számmal jelentkeztek, hogy az új beléti társaság megalakítása az 1894. évre biztosítva van. Elnök megköszönte a választmány ez évi buzgó munkálkodását, boldog újévet kívánt a választmányának, mire az ülés véget ért.

(*) **A megyei árvák pénze.** A január 8-án tartandó megyei közgyűlésen szavazás utján fog eldőlni, melyik pénzintézetnél helyeztessék el a megyei árvák pénze gyümölcsösztetés végett. Az országszerte, sőt külföldön is tapasztalható általános pénzhány emeli az árvák pénzének értékét, mely értékemelkedésnek megfelelőleg a szépen virágzó fiatal „Baranyai Hitelintézet” ajánlatot tett Baranyavármegyénk, hogy

midőn az átugott feje fölött és percre előtűnt a nap, a művész megfeszített erővel kereste őt szemével, de nem láthatta. A földre terülve, eszméletlenül hevert Vera; hosszú haja aranyos szálaként röpösött a szélben s míg le nem csendesült az orkán, a festő csak a lobogó aranyfelhő láttá olykor-olykor fölűnni, de hozzá nem közeledhetett.

Óráig tartott a természet féktelen haragja. Aztán kisütött a nap, áttörte magát a sötét felhőkön s bámulva tekintett körül a letarolt vidéken. Egy csillogó sugár odaült az iszappal bevont lilomarc vértanuságot hirdető homlokára; megcsókolá a lehunyt szemeket s betakarta fényes palástjával a porondot nyugvó testet. Vallásos csend uralkodott mindenütt; a természet megható temetést rendezett neki.

A művész keresésére indult s midőn fölálta, megdöbbenve állt meg mellette. Aztán letérdelt hozzá, szívére tette kezét: nem dobogott. Csendes, nyugodt béke ült halavány arcán. Ugy született, mint a gyöngy, úgy tűnt el az élok sorából, mint a harmat, mint a lehellet. A festő sokáig szemlélte; aztán néhány köny hullott szeméből a leány hajára.

Karjaiba vette s műtermébe futott vele. Miltó közelébe fektette — s most már az eredeti és a festmény ismét nem hasonlítottak egymáshoz. Emez Aspasia ragyogó szemével tekintett a festőre, az „Mária” glóriájával öveze mosolygott.

— Most már senki sem fogja meglátni az eredetit — sóhajtá megkönnyebbülve a festő, ki meleg szívű ember volt, de mindenkéül fölűnt művész! Narancsvirággal, myrthus- és cypruslevekkel ékesíté föl a halottat s midőn eltemették, a sirdombot elaraszta koszorukkal.

Vera szívének titkát, szerelmét és keservét elrejté a sirdomb, a festő pedig pár nap mulva Miltóval elutazott Párisba, hogy hírnevét megállapítsa.

A csendes halott ott maradt eltemetve a tengerparton. Megtörte őt az első vihar, mely szívét érte.

Teljes berendezés kárpitozott butorokból.

Legujabb és legizlésesebb

berendezések,

HÁLÓPAMLAGOK stb.

Butorszövetek, függönyök,

szőnyegek

a legolcsóbb gyári

árakon.

SZOBA

diszítések,

SZŐNYEG-DISZITÉSEK

a legujabb stýlben.

Minden kárpitos és butor munka a legegyszerűbbtől a legfinomabbig pontosan és izléses kivitelben a lehető legolcsóbb áron.

KELETI J. GUSZTÁV
KÁRPITOS ÉS DISZITÓ ÜZLETE
Pécselt, Mária-utca 42. Meze-utca sarkán.

4631

Specialista sérvkötőkben.

Keleti cs. és k. osztr.-magyar és belga kir. szab. sérvkötője a leghíresebb orvosai autoritások által legjobbnak van elismerve és monarchiánk határain túl is nagy elterjedésnek örvend. **Nem oszszik, nem gyakorol kelleme tlen nyomást** és rendkívül célszerű idomíthatósága által az eddigi sérvkötők hiányait elhárította.

Megrendeléseket diszcreten és gyorsan eszközöl

KELETI J.

cs. és kir. osztr.-magyar és belga kir. szab. gyáros

BUDAPEST,

IV., [Koronaherceg-u. 17., (szerviták palotája). 4639

Igen fontos találmány!

a „COLUMBUS” cimbalomverőfej.

Az époly fáradtságos, mint alaktalan pamutozást és cernázást feleslegessé teszi, a mennyiben egyszerűen reáhuzandó a verőpálcára, melyről mindenkor le is húzható; a legfinomabb nemezéből készül, a verőpálcákra rásimul és selyemgubó alakú; megszünteti a pamutozat tompító hatását s a kellemetlen kopogás helyett kellemes csengő hangokat nyertünk, sohasem pusztul el, miután esetleges kopás után egy kevésbé forgatva, ismét egy új verőfejet pótol; ára a verőpálcák minősége szerint: frt 2.—, 2.10, 3.— és 3.50. Külön a »Columbus«-fejek párja 1 frt. feltalálója a **STERNBERG ARMIN és TESTVÉRE** cég, cs. és kir. kiz. szabadalmazott hangszeripar, **Budapest, VII. ker Kerepesiút 36. sz.** — A »COLUMBUS« cimbalomverők czélszerűségéről kiváló szaktekintélyek elismerő nyilatkozatai tanuskodnak. 4644

Kívánatra nagy képes árjegyzék cimbalomokról és más egyéb hangszerekről ingyen és bérmentve.

Átköltözés miatt!

Széchenyi-tér bazár-épületben levő ujonan berendezett üzlet-helyiségembe való átköltözés miatt elhatároztam gazdagon felszerelt vászon- és fehérnemű raktáramat

tetemesen leszállított áron

végkiárusítani.

Minden háziasszonynak alkalom lesz ezáltal nyújtva szükségletét olcsó áron beszerezni és teljes

menyasszonyi kelengyéket

ritka előnyös áron vásárolni.

Tisztelettel

Krausze Ignác,

fehérnemű üzlete a „Sziléziai”-hoz

Pécselt, Széchenyi-tér, takarékpénztári épület.

4640

A
MAGYAR FÖLDHITELINTÉZET

4⁰/₀-os zálogleveleit,

mint legbiztosabb tőkebefektetést ajánljuk, melyek 10.000, 1000 és 100 frtos cimletekben adatnak ki, **adómentesek** és teljes értékben lesznek kisorsolva.

E záloglevelek nálunk **napi árfolyamon**

díjmentesen kaphatók.

Tőzsdei megbízásokat és minden a váltóüzlet keretébe tartozó ügyleteket a legelőnyösebb föltételek mellett foganatosítunk.

Betéteket 50 frttól kezdve folyó (check) számlára elfogadunk és további intézkedésig **4⁰/₀-kal adómentesen** kamatoztatunk. Betétek 10000 frtig **felmondás** nélkül felvehetőek.

Szelvények beváltását **díjmentesen** eszközöljük. 4630

Pénztári órák reggeli 9 órától esti 5 óráig.

„**HERMES**”

Magyar Általános Váltóüzlet Részvénytársaság Budapest V., Dorottya-utca 8.

„SPORT“ Grand Vin Sec
„MONOPOLE“ Grand Vin Extra Sec
„IMPERIAL“ Grand Crémant Dry-Dry

kitűnő minőségű pezsgőborait ajánlja

LITKE I.

esász. és kir. udvari szállító pezsgőbor-gyár-telepe

PÉCSETT.

Budapest

Prága.

Bécs.

Baranyamegyei Hitelintézet mint részvénytársaság

BANK- és VÁLTÓ-ÜZLETE

Király-utca PÉCSETT, Király-utca.

Elfogad **betéteket** folyó számlákra és betétkönyvekre 4°/_o kamatozással. — **Előleget** nyújt értékpapírokra, vidéki takarékpénztári részvényekre, vesz és elad mindennemű **értékpapírt** és **tőzsdeműveleteket** közvetít úgy a budapesti, mint a bécsi tőzsdén, vesz és elad **utalványokat** minden kereskedelmi piacra. — **Váltókat** méltányos feltételek mellett leszámítol.

≡ Igérvények minden huzáshoz. ≡

4646

2 forintos állami sorsjegyek.

SCHOLZ A. és FIA

sörfőzdéje Pécssett.

Pécs 1874. Diesérő oklevél.

1878. Állami ezüstérem.

Aszok-, márciusi-, világos korona- és sötét baksör

hordók és palackokban.

Vidéki megrendelések pontosan és legnagyobb figyelemmel eszközöltetnek.

Pécssett házhoz szállittatik.

4637

ZSOLNAY-féle GYÁRAK
PÉCSETT.

Zsolnay-féle diszmű-edények
Terracotta cikkek
Majolika cikkek
Kályhák és kandallók
Vasklinker-kocka
Mosaik padlózat burkolat-lemezek

Fürdő-kádak
Kőanyag-áru cikkek
Tűzálló cikkek
Porcellán cikkek
Épülethomlokzati cikkek és
Kőedény cikkek.

Elárusítási raktárak: **PÉCSETT** a gyárban és a Ferenicek-utcájában.

Képvisellete: Budapest Andrásy-ut 2.

Ozsonna-kávé.

A t. hölgyközönség figyelmét fölhimem a cukrászdámban mindennapi

délutáni ozsonna-kávéra,
továbbá
thea, punes és esokoládéra,

mely italok termében a legfinomabb minőségben szolgáltatnak ki. Az ozsonna-kávéhoz szükséges különféle sütemények ismert jó minőségben és választékban állnak a t. közönség rendelkezésére. Gyors kiszolgáltatásról gondoskodva van.

Számos látogatást kér kiváló tisztelettel

Oroszy Sándor
főhercegi udvari szállító.

Eddigi főügyünk lemondása folytán

Lakits Ferencz urat
(Nepomuk-utca 23. sz.)

biztuk meg főügyünk vezetésével.

Ez alkalommal nem mulasztjuk el a szülők figyelmét gyermekeik hozomány-biztosítására. Ikkalmas **különösen kedvez feltételeinkre** felhívni. **Helyi és utazó ügynökök** kedvező feltételek mellett alkalmazást nyerne.

Ő es. és kir. Fensége

Gizella Főhercegnő védnöksége alatt férjhezmenendő leányok kiházasítására alakult

GIZELLA-EGYLET

főügynöksége Pécsen.

Ház-eladás.

Szigetvárott, közel a központban fekvő **emeletes ház** (azelőtt: Góczy-ház), mely áll: 24 szobából, 10 lakásra felosztva, továbbá különálló istálló és műhely az udvarban és nagy kertből, csekély átalakítással 1200 frton felül is jövedelmez, a tisztán maradt házbér a vételár 9%-át hozza meg, mely ingatlan jutányos áron és előnyös feltételek mellett eladó.

A vételhez kevés tőke szükséges, miután olcsó 5%-os bekebelezésre a tulajdonos ad kölcsönt.

Ugyanannyi, avagy nagyobb értékű földbirtokkal csere is eszközölhető.

Bővebb felvilágosítást ad:

Kopetzky Antal
háztulajdonos.

Boldog új évet

kivánok tisztelt vendégeimnek és ismerőseimnek.

Skrobay István
vendéglős a „HATTYU”-ban.

1787/1893.

Árverési hirdetmény.

A pécsi kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Pécs sz. kir. város közönsége végrehajthatónak Hoffmann Róza végrehajtást szenvedő elleni 61 forint 36 krajczár tőkekövetelés és járulékaik iránti végrehajtási ügyében a pécsi kir. törvényszék területén levő Pécs sz. kir. város határában fekvő a pécsi 1699. sz. tjkben felvett 2613. szsz. 109. sorsz. házra és udvarra 1050 frt kiküldési árban az árverést elrendelte, s hogy a fentebb megjelölt ingatlan az **1894. január hó 10-ik napján d. o. 10 órakor** a kir. törvényszék árverési helyiségében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kiküldési áron alól is eladtni fog.

Árverezni szándékozik tartozni az ingatlan becsárának 10 százalékát, vagyis 105 forintot készpénzben, vagy az 1881. LX. törvényzikk 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályos elismervényt átszolgáltatni.

A pécsi kir. törvényszék, mint tkvi hatóság 1893. okt. 23.

Bogyay Pongrác, kir. tiszki bíró.

Az újévi időszakra.

A legstylszerűbb és legizlésebb díszítő-munkák, továbbá a legelegánssabb és legújabb divatú **kárpitos butorok** a legegyszerűbb kivitteltől a legdrágábbig kaphatók

Stern Sándor

kárpitos és díszítő-üzletében
PÉCS,

Ferencziek-utcája 42-ik szám.

Megrendelések minta szerint gyorsan és olcsón. Mindennemű javítások a legjutányosabb áron számíttatnak üzletemben.

4688

A legjobb és legolcsóbb motor a

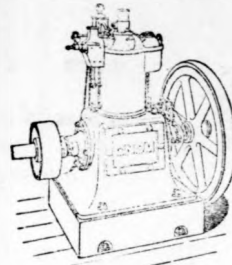
GNOM

az **Alpin-Montan-Társaság** által építve.

Legbiztosabb és legtartósabb hajtóerő.

Önműködő kenésű, kenőszelencék nélkül, külön kezelés fölösleges.

4629

Csekély térfogatu és nesztelen járásu, kőolaj- és légszesz-fogyasztás csekély.

Gazdasági, ipari és gyári célokra, továbbá **dynamok hajtására** alkalmas.

Legmesszebb menő garantiák nyújtanak.

Vezérképviselők a magyar korona országai részére:

FRANKENSTEIN és JAKOBOVICS
Budapest, VII., Teréz-körút 20. sz. a.

BUDAPESTI HIRLAP.

Előfizetésre

hívjuk fel tisztelettel a n. é. olvasó közönséget a

BUDAPESTI HIRLAP

1894-ik évfolyamára. (XIV. évfolyam.)

Az újságcsinálás egyik főfeladata: a közönség helyes, gyors s pontos értesítése. Még száz éve sincs annak, hogy a magyar sajtó csak a Bécsből kapott legmagasabb engedéllyel vehetett tudomást a külföld eseményeiről, így is csak hetek múlva. Ma huszonegy óra sem mulhat el, hogy a közönséget ne értesítsük nemcsak hazánk, hanem az egész világ nevezetesebb eseményeiről. Távirat, telefon, éber levelező a világ mind a négy tájkáról s az ország minden népesebb pontjáról hírt adnak mindarról, a mi igényt tarthat a művelt ember érdeklődésére. Tudósításaink e rengetegből kiválogatni és megrostálni, ügyesen és tetszetősen feldolgozni azt, ami a közönségre nézve szükséges, hasznos és érdekes; ebben a Budapesti Hirtap fennállása óta eddig utól nem ért példaadással járt elől, mert szerkesztőségünket az a meggyőződés vezeti munkájában, hogy a közönség semmit sem várhat el annyira újságjától, mint azt, hogy pontosan, megbízhatóan és lelkiismeretesen legyen tájékoztatva. Ez a közönség igazi anyagi és közművelődési érdeke, ez a mai zsurnalisztika fejlődési iránya.

Utt pedig, nevezetesen azokban a rovatokban, a hol magának a Budapesti Hirtap-nak a véleménye, ítélete, iránya, karaktere, egyszóval egyénisége nyilatkozik meg, tizennégy évi tűzpróba után már mindenki tudja, hogy mit várhat a Budapesti Hirtap-tól.

4682

Az előfizetési föltételek a következők.

Egy hónapra . . . . . frt 1.20 | Félévre . . . . . frt 7.—
Negyedévre . . . . . frt 3.50 | Egész évre . . . . . frt 14.—
A fő- és szekváros területén házhoz hordva, vidéken a postával expedálva.

Vidékrol legcsejyszerűbb a postautalványon való előfizetés. Cim:

BUDAPESTI HIRLAP kiadóhivatala

BUDAPESTEN, VIII. kerület | Rökk Szilárd-utca 4. sz.
József-körút 5. sz.

Eddig még fölülmulhatatlan!

MAAGER VILMOS-féle
valódi, tisztított

MÁJOLAJ
(törvényileg védett csomagolásban)

MAAGER VILMOS-tól BÉCSBEN.
Az első orvosi szaktekintélyek által megvizsgáltott és **könnyű emészthetőségénél** fogva gyermekeknek is különösen ajánlatik és rendeltek mindama eseleknél, melyeknél az orvos az egész testi szövetet, különösen a mell és tüdő erőtlenségét, a test súlyának gyarapodását, a nedvek javítását, valamint általában a vér tisztítását el akarja érni. — 1 üveg ára 1 frt és kapható a gyári raktárban Bécsben III/3. ker., Heumarkt 3. valamint az osztr. magy. monarchia legtöbb gyógyszerárán.

Pécsen: Sipőcz István, Zsiga László, és az irgalmaskó gyógyszeráránban. Reeh Vilmos, Spitzer Sándor fia és Köszl János kereskedésében.

Fő.aktár és főelárúsítás osztr.-magyar monarchia részére:

MAAGER VILMOS BÉCS,
III./3. Heumarkt 3.

Utánzások a törvény által büntetettek.

Alapított 1837.

REINHARDT JÁNOS

(ezelőtt Hügel Nándor)

kocsigyártó

PÉCSEN,

Király-utca 30. és Perozel (ó-posta)-utca 27. sz. a.

Legújabb mintájú

kocsik raktára

a legolcsóbb árak mellett Minden, raktáron nem levő kocsit, a megbízásnak teljesen megfelelőleg, a legizlésebben, rövid idő alatt ujonan is elkészíttetik.

Javítások igen mérsékelt árak mellett igen jutányosan eszközöltetnek.

Mindennemű

olajfesték és fénymaz,

valamint

festő- és mázoló-czikkek

NAGY RAKTÁRA.

Épület- és mindennemű asztalos-mázoló-munkák jutányos áron elvállaltatnak.

Költségvetések és árjegyzékek portómentesen küldetnek.

Dreher-féle
sörösarnok

Széchenyitér,
Ribay-kávéház alatt.

Naponkint friss Dreher-féle sör csapolása. Kitűnő magyar konyha. Minden szerdán s szombaton **Jónás János** és **Miskolczy G.** cigány-zenekara hangversenyez.

Kiváló tisztelettel
Schabottl Hugo
a Dreher-féle sörösarnok bérloje